

givning paa noget Punkt, og det er da ogsaa mit Haab, at det i Fremtiden vil kunne undgaas.

Man har fra flere Sider været inde paa en Lov af fremtrædende social Betydning, der har foreligget til Behandling her i Rigsdagen i flere Aar, nemlig Beværterloven. Jeg nærer det Haab, at det skal lykkes at gennemføre Loven om Beværtning og Gæstgiveri i nærværende Samling, og jeg tør sige, at fra min Side skal der blive gjort, hvad gøres kan, for at dette Resultat kan naas. Men jeg vil dog advare imod, at man her i Tinget strammer Kravene til Lovforslaget yderligere, medmindre man da vil sige: hellere intet end opnaelige Fremskridt. Tør man virkelig tro i indeværende Samling her i dette høje Ting at kunne naa videre paa dette Omraade, end vi naaede i den forrige Samling? Jeg under vurderer paa ingen Maade denne Lovgivnings store sociale Betydning; derfor har jeg ogsaa anbefalet Lovforslaget til Vedtagelse i uændret Skikkelse i Landstinget ved dets Fremsættelse forleden, og jeg har anmodet om, at det maatte nyde hurtig Fremme i det høje Landsting, for at der, hvis det blev fornødent at gaa til Nedsættelse af et Fællesudvalg, kunde blive rimelig Tid for dette Udvalg til Gennemførelsen af Forhandlinger om Sagen med det Formaal at naa til en ny Lovgivning.

Det ærede Medlem Hr. Rode burde spare sig sine Spydigheder i Anledning af dette Spørgsmaal. Hans Arbejde for Ændring af vor Ædruelighedslovgivning førte jo ikke til noget som helst, og det synes jeg egentlig ikke er noget at bryste sig af. Dette Forslag har jo neppe heller vist sig at være et Net, hvori der kunde fanges saa mange Proselytter, som det ærede Medlem formentlig havde ventet; Fiskene gik gennem Maskerne.

Det ærede Medlem Hr. Rode har været inde paa Ølrestriktionernes Ophævelse. Paa denne Basis agiteres der kraftigt mod Regeringen, specielt mod den højtærede Finansminister og mig. Men jeg vil erindre om, at mit Forslag til denne Sags Ordning, der blev henvist til Afviklingsudvalget og derigennem til Rigsdagen, gik ud paa, at der skulde være to Partier i Afviklingsudvalget for at føre Spørgsmaalet om Ølrestriktionerne frem for Rigsdagen. Men under Behandlingen ændredes det til, at eet Partis Medlemmer var tilstrækkeligt dertil. Jeg beklager, at det gik saaledes, og jeg beklager, at det ærede Medlem Hr. Rode, som jeg ikke tvivler paa har modsat sig dette, ikke var i Besiddelse af tilstrækkelig Ind-

flydelse til at hindre, at det skete. Men det skete nu, og derudenom var der ingen Vej. Enhver, der kender det mindste til disse Forhold, vil ogsaa vide, at da Sagen en Gang var bragt ind for Rigsdagen, var det ikke tænkeligt, at Restriktionerne kunde opretholdes, idet det ikke kunde tænkes muligt, at de kunde vedtages uændrede i begge Ting. Der var da ingen anden Udvej til at sikre, at det lette Øl, der var kommet frem under Krigen, vedblev at være en væsentlig Del af Forbruget paa dette Omraade, end den Vej, der blev fulgt, ved særlige Skattebestemmelser. I den korte Tid, der er gaaet siden den 1. August, kan man ikke have vundet nogen paalidelig Erfaring med Hensyn til Forbruget af stærkt Øl. Jeg er ikke i Tvivl om, at efter at dette Øl var kommet frem, var der en Masse Mennesker, der ræsonnerede saaledes: nu maa vi da se, hvorledes dette Øl, som vi ikke har haft saa længe, smager, det er jo Aar og Dag, siden vi har faaet et saadant Glas Øl. Det har naturligvis medført, at Brugen af de sværere Sorter i den nærmeste Tid efter 1. August har været meget betydelig. Men deraf kan man ikke slutte, at det vil blive ved at være Tilfældet i Fremtiden.

Adskillige ærede Medlemmer har været inde paa Arbejdsløshedsspørgsmaalet. Jeg tror, man tør sige, at det er en saare gunstig Udvikling, vi i indeværende Sommer og Efteraar har gennemlevet paa dette Omraade, langt gunstigere end den, mange andre Lande kan fremvise. Vi er saa vante til at høre, at naar der overhovedet er Arbejdsløshed her, skyldes det Regeringen og den Politik, den har fulgt overfor Industri og Haandværk. Dette er man dog ikke i Stand til sagligt at begrunde. Hele den Udvikling, Erhvervene for Tiden gennemgaar, er et Bevis paa det modsatte. Og det Bidrag til Landets Økonomi, som Landbrugseksporten har givet under de Forhold, som vi har været under i de senere Aar, er et tydeligt Bevis for, at den politiske Hovedretningslinje, der er fulgt fra Regeringens Side, er den rette.

Nu peger man paa gennemgribende Jordreformer og siger, at saadanne maa til for at standse Strømmen fra Landet ind til Byerne. Jeg vil sige: Er der virkelig nogen, der tror, at man gennem denne Reform kan gøre noget andet end højst at hemme denne Bevægelse? Tror man, det er muligt under de nuværende økonomiske Vilkaar, under Hensyn til Jordpriser, Byggepriser og til alle de Omstændigheder, der knytter sig til Etablering af et lille Landbrug, at naa videre frem i Tempoet